

- 136 le té, ker je zdrobljen, ne premostuje;
povéde vaju gôr pa skal drobnjava,
ki polno po pobočju jih, na dnu je.“
- 139 Klonila mojstru zdaj je malo glava;
pa dé: „Torej lagal je on, ki straži
tam grešnike ter s kavljí obdelava!“
- 142 „Nam pa v Bolonji že“ — ga mnih podraži,
„razlagali so naši učenjaki,
da vrag lažnik je, otec vsaki láži.“
- 145 Proč mojster gre z velikimi koraki:
zardél mu srda bil obraz je bleði;
ostali v glôbi bedni so težaki —
- 148 po dragih jaz stopinj sem stopal sledi.

Opombe: V. 7: *takoj* se loči bolj od *zdaj-a*, t. j. malo se ločita po pomenu besedici *takoj* in *zdaj*, a še manj dogodek Ezopove basni od dogodka vragov v razbeljeni smoli. — V. 55: vrh pregraje, t. j. vrh nasipa, ki loči peto kotanjo od šeste. — V. 63: menihom iz Clunyja so enaki — Cluny (izg. Klūni) je bil sloveč benediktinski samostan na Francoskem: mnogi čitajo namesto Cluny Cologna, t. j. Kolonija (Köln) ob Renu; kakó so bile vrezane njih halje, ne vemo. — V. 66: bilè so slama kute Friderika —

cesar Friderik II. je veleizdajalce baje dal vkleniti v svinčene kute ter takó sežgati; slama, t. j. v primeri s temi peklenskimi kutami lahke kot slama. — V. 88... ker mu goltanec prede, t. j. se mu premika: ker diha: (sence namreč ne dihajo). — V. 94: v mestu velem, t. j. v Florenci. — V. 103: *fratra veseljaka* — viteški red bl. D. Marije, potrjen l. 1261. od papeža Urbana, z namenom, da se bori proti nevernikom in brani vdove in sirote, je ljudstvo začelo porogljivo imenovati *fratre Dobrovoljčke* ali *Veseljake* (*fratri Godenti*), najbrže zató, ker jim je bilo dovoljeno biti oženjenim in ostati v rodbini svoji, kakor n. pr. tretjerednikom sv. Frančiška Asiškega. — V. 106: za *varuha mirú*; častni naslov takih mož je bil *conservator pacis*, t. j. ohranjevalec mirú. — V. 117: prim. ev. sv. Jan. 11. pogl., v. 50, kjer pripoveduje evangelist, da je rekel veliki duhoven Kajfa: „Bolje je, da eden umrje za ljudstvo, kakor pa da vse ljudstvo pogine.“ Ni govoril teh besed iz ljubezni do ljudstva, temveč iz mrznje do Jezusa, torej licemersko. — V. 124: *nestvora*, t. j. Kajfa: Vergilij strmi, ker ob svojem prvem obisku pekla Kajfe še ni bil našel. — V. 125: na dva plata prim. Pleteršnik: kos lesa, ki ga dobiš, če deblo razplatiš. — V. 135: s *krogom vélikim*, t. j. s prvo in največjo kotanjo osmega kroga; *dráge*, prim. Pleteršnik: prepade, globeli. (Dalje.)

Na poti . . .

Zložil dr. Leopold Lénard.

Bilo je v vesni nekoč,
slavec je pel na vrteh,
šel sem na pot vriskajoč,
oganj žarel je v očeh . . .

Vzhod je žarel kot požar,
pot se prašil pod meno,
kmetič je vzdihnil: „Vihar —
to bo vihar še nocoj!“

V prsih mi bilo srcé
tisoč nemirnih je želj,
ko sem na tuje stezé
šel prek neznanih dežel.

Nagnil se vroči je dan,
solnce zašlo za goré,
vedno še v mračno ravan
trudne mi noge hité.

In v svetozarno se noč
jek je razlegel glasú,
ko sem z neba jokajoč
prosil si sreče, mirú!

Kje si, razkošna pomlad!
kje je, o slavec, tvoj spev!
Dušo ogrnil je hlad,
v srcu utihnil odmev.

Sredi sem tujih poljan
vrgel na hladno zemljo
tujec se truden, neznan,
lice pokril si z roko.

